

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis hr. Jens Hald Madsen vil tillade mig at nævne en historisk parallel: Iran. Jeg går ikke ud fra, at nogen, nej, der var lidt tvivl om det dengang, for der var også mange, der ikke rigtig kunne finde ud af deres placering, men i dag går jeg ikke ud fra, at der var nogen, der støttede shahen af Iran og det styre, han stod for. Dengang var det lidt mere mudret, men i dag går jeg ikke ud fra, at der er nogen, der støttede det. Vil det så sige, at det, at han blev væltet og der kom et andet styre, var godt? Ja, det var da godt, at diktatoren blev væltet. Var det styre, der kom i stedet, godt?

Vores vurdering er, at hvis vi ser på spørgsmålet om Irak, så har man betalt en meget, meget, meget høj pris for at nå frem til den situation, hvor der de facto er en amerikansk besættelse. Og det er jo det, der er tale om.

Jeg går ud fra, at hr. Jens Hald Madsen er vidende om den diskussion, der foregår i øjeblikket, hvor amerikanerne har meddelt, at selv når den civile myndighed overgår til irakerne, vil man ikke bare uden videre trække sig ud, selv om de måtte ønske det. Bare fordi den irakiske regering siger, at de skal trække sig ud, så vil man ikke nødvendigvis følge det. Man mener, der er et FN-mandat, der gør, at man kan blive der i årevis. Det er altså normalt sådan noget, man kalder besættelse. Det er ikke noget, man kalder befrielse.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg må sige, at jeg har stor respekt for hr. Søren Søndergaard, men en mere mageløst ynkelig argumentation skal man dog lede efter længe. Det var dog helt utroligt.

Vil det sige, at hvis der er risiko for, når man vil vælte et regime, en diktator, at det ikke vil blive en succes med det samme eller efter et par måneder, så skal man ikke gøre noget? Så skal man være fuldstændig passiv og se en befolkning, der er ved at blive slået ihjel? Er det det, hr. Søren Søndergaard vil?

Hvis hr. Søren Søndergaard havde haft tid nok til at tage med Nævnet ned til Basra og Camp Eden, ville han faktisk have haft den oplevelse, at den befolkning ikke så os som besættelse, men som befriere; man kunne rent faktisk se, hvordan infrastrukturen er ved at blive bygget

op. Hospitaler, som har været terroriserede under Saddam Hussein, blomstrer op, skolebørn, der får skolebøger osv.

Hvorfor glæder hr. Søren Søndergaard sig ikke over, at der var nogle politikere og et politisk lederskab her i Danmark, der ikke var passive, men rent faktisk tog en beslutning, som krævede mod, og som rent faktisk har vist sig er en succes ikke bare i den danske befolkning nu, men også i den irakiske?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må lige korrigere hr. Jens Hald Madsen. Mange af de massegrave, der bliver åbnet nu, frygtelige massegrave, er massegrave, der blev etableret, mens hr. Jens Hald Madsens parti havde en meget passiv holdning over for Saddam Hussein, og dengang han blev understøttet af USA. Hvorfor gjorde man så ikke noget dengang?

Det, det selvfølgelig handler om, er, hvordan man vurderer man får det bedste udgangspunkt for at skabe en positiv fremgang. Vores vurdering – jeg erkender, at der kan være andre vurderinger – men vores vurdering er, at skal man skabe positiv fremgang, så skal befolkningen i videst muligt omfang have indflydelse, så skal befolkningen i videst muligt omfang være dem, der laver forandringerne.

Problemet er bare, at USA's linje i forhold til Irak hele tiden har været, at når befolkningen gjorde oprør, så fik de altså ikke særlig meget støtte.

Gå tilbage til slutningen af Golfkrigen og se, hvad der skete, da man gjorde oprør i den sydlige del. Forhindrede man Saddam Husseins regime i at undertrykke befolkningen, selv om man havde alle muligheder for det? Nej, det gjorde man ikke.

Vores analyse af det er, at den amerikanske administration har været meget interesseret i, at Saddam Hussein kom væk, men de har ikke været interesseret i, at den irakiske befolkning blev herre i eget hus. Og det er derfor, man har gjort det på den måde. Det er en måde, vi er uenige i.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg synes, det er meget vanskeligt at blive klog på, hvad det er, hr. Søren Søndergaard synes man skulle gøre ved Saddam Hussein. Hvad var det så? Skulle man have givet ham 1 år mere? Skulle man have givet ham 2 år mere? Hr. Søren